

"Ben seyr-i ruhanîde kat-ı merâtip ederken, tabakat-ı evliyâ içinde en parlak, en haşmetli, en letâfetli, en emniyetli, Sünnet-i Seniyyeye ittibâi esas-ı tarikat ittihaz edenler..." İkinci Nükte'yi açıklar mısınız?

"İKİNCİ NÜKTE"

"İmâm-ı Rabbânî Ahmed-i Fârûkî (r.a.) demiş ki: '*Ben seyr-i ruhanîde kat-ı merâtip ederken, tabakat-ı evliyâ içinde en parlak, en haşmetli, en letâfetli, en emniyetli, Sünnet-i Seniyyeye ittibâi esas-ı tarikat ittihaz edenleri gördüm. Hattâ o tabakanın âmi evliyaları, sair tabakâtın has velîlerinden daha muhteşem görünüyordu.*' "

"Evet, Müceddid-i Elf-i Sâni İmam-ı Rabbânî hak söylüyor. Sünnet-i Seniyyeyi esas tutan, Habibullahın zilli altında makam-ı mahbubiyete mazhardır."(1)

İslam dininin temel esaslarında herkes müttefiktir ve olmak zorundadır. Bu temel esasları inkar ile terk eden İslam dairesinden çıkmış olur. Günahkar bir şekilde, bu esasları hayatına tatbik etmeyen de zaten Allah'ın hakiki bir kulu ve dostu olamaz.

Temel esaslar ise İslam'ın iman ve ibadet kısmıdır. İslam dininin temel esasları sınıfına girmeyen kısımlarda ise insanlar daha ziyade kendi mizaç ve kabiliyetine uygun yolları tercih ediyorlar.

Mesela tarikat ve tasavvuf mesleklerinin belirlemiş oldukları adap ve evrat bunlardandır. Peygamber Efendimiz (asm)'in İslam dininin temel esasları kısmına girmeyen sünnetleri de bir yoldur.

Bazı tarikat erbabı, mesleklerinin adap ve evradını Peygamber Efendimiz (asm)'in sünnetine tercih edebiliyorlar. Gerçi bu bir varta, bir risktir ama inkar ve tahkir etmedikçe küfür sayılmaz. Yani bir mürid kendi mesleğinin adabını, sünnetin adabına tercih edip manen yol kat ederek velayete ulaşabilir. Lakin sünnetin adabını esas alarak velayete ulaşan bir müride manen asla yetişemez.

Zira Peygamberimiz (asm)'in sünneti bütün sünnetlerin üzerinde bir makamdadır. Allah'a vasıl olmanın en kestirme ve selametli yolu Peygamberimiz (asm)'in sünnetine tabi olmaktadır. İşte İmam Rabbani burada bu manaya işaret ediyor.

Mesela, namazlardan sonra Peygamber Efendimiz (asm)'in yapmış olduğu tesbihleri düzenli yapmayı, şeyhinin verdiği virdleri düzenli yapması buna bir örnek teşkil edebilir. Halbuki şeyhinden aldığı virdin sevabı Peygamber Efendimiz (asm)'in sünnetinden hasıl olan sevaba asla ve kata yetişmez. Burada üstünlük şahıslarda değil gidilen yollardadır. Mesela tarikatta giden çok büyük bir veli, sünnette giden ami bir evliyanın makamına yetişemeyebilir; burada fazilet şahısların değil, gidilen yolundur; fazilet şahıslarda olsa durum aksine olurdu.

(1) bk. [Lem'alar, On Birinci Lem'a.](#)